

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

39. z zadowoleniem przyjmuje wzmocnienie współpracy dwustronnej, a także kontaktów międzyludzkich pomiędzy Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii i Grecją; z zadowoleniem odnotowuje, że od przyjęcia wyżej wspomnianej rezolucji Parlamentu z dnia 12 lipca 2007 r. prowadzono w regionie, pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych, dwustronne rokowania, przy wsparciu specjalnego wysłannika Matthew Nimitza w celu znalezienia możliwego do zaakceptowania przez obie strony rozwiązania sporu, jaki powstał w odniesieniu do nazwy kraju; odnotowuje zwiększenie tempa negocjacji; wzywa obie strony, aby skorzystały z okazji do natychmiastowego wznowienia negocjacji w świetle znacznych postępów poczynionych w ostatnim czasie oraz do osiągnięcia kompromisowego rozwiązania, aby kwestia ta nie stanowiła już przeszkody dla członkostwa Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w organizacjach międzynarodowych, jak przewiduje tymczasowe porozumienie z 1995 r., które wciąż pozostaje w mocy;
40. przypominając wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych Unii Europejskiej z dnia 10 grudnia 2007 r., podkreśla znaczenie współpracy regionalnej, dobrosąsiedzkich stosunków oraz konieczności znalezienia wzajemnie akceptowalnych rozwiązań kwestii nieuregulowanych, w ramach procesu zbliżania się do UE;
41. wspiera starania rządu Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w zakresie ustanowienia wspólnych komisji ds. edukacji i historii z sąsiadującymi państwami członkowskimi UE, w celu dokonania przeglądu ewentualnych rozbieżności oraz błędnych interpretacji historii, które mogą powodować nieporozumienia, i wzywa władze do wspierania wspólnego kultywowania przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii i jej sąsiadów wspólnego dziedzictwa kulturowego i historycznego;
42. stwierdza, że chociaż kraj od 2005 r., kiedy nadano mu status państwa kandydującego, osiągnął znaczny postęp, to z trzech krajów kandydujących jest jedynym krajem, z którym dotychczas nie podjęto negocjacji akcesyjnych; uważa, że pożądane jest zakończenie tej wyjątkowej sytuacji; wzywa Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii do zagwarantowania, że podjęte zostaną konieczne reformy; odsyła do wykazu ośmiu wskaźników ustanowionego przez Komisję Europejską na podstawie głównych priorytetów przewidzianych w nowym partnerstwie dla członkostwa i wyraża nadzieję, że ich spełnienie przez kraj doprowadzi do rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych przed końcem 2008 r., co umocni stabilność i poszerzy europejską perspektywę Bałkanów Zachodnich; zwraca się do Rady o dokonanie na następnym szczycie oceny poczynionych do tej pory postępów i, jeżeli jest to możliwe, o ustalenie daty rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych;
43. z zadowoleniem przyjmuje prowadzone przez rząd przygotowania do wdrożenia instrumentu przedakcesyjnego (IPA), które ułatwiły podpisanie porozumienia w sprawie finansowania IPA z 2007 r. oraz porozumienia ramowego na lata 2007-2013; ponownie podkreśla znaczenie IPA dla przygotowania do przyszłego członkostwa w UE; wzywa rząd i Komisję do przyspieszenia prac przygotowawczych, żeby umożliwić wczesne wdrożenie zdecentralizowanego systemu zarządzania IPA w celu osiągnięcia większej skuteczności i stworzenia lokalnej kontroli nad procesem;
44. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

Polityka Chin i jej skutki dla Afryki

P6_TA(2008)0173

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie polityki Chin i jej skutków dla Afryki (2007/2255(INI))

(2009/C 259 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dialog polityczny UE-Chiny, nawiązany oficjalnie w 1994 r. w uznaniu statusu Chin jako przyszłej potęgi światowej i wynikających z tego zobowiązań międzynarodowych o szczególnie szerokim zasięgu,

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie długofalowej polityki na rzecz stosunków europejsko-chińskich (COM(1995)0279) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 12 czerwca 1997 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego długofalowej polityki na rzecz stosunków europejsko-chińskich ⁽¹⁾,
- uwzględniając Deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r.,
- uwzględniając deklarację pekińską przyjętą przez Forum Współpracy Chińsko-Afrykańskiej (FOCAC) oraz jego program współpracy chińsko-afrykańskiej w zakresie rozwoju społeczno-gospodarczego z października 2000 r.,
- uwzględniając deklarację kairską ze szczytu afrykańsko-europejskiego, który odbył się w 2000 r. pod egidą Organizacji Jedności Afrykańskiej i UE,
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) z 2001 r. zatytułowane „Wytyczne Komitetu Pomocy Rozwojowej, strategię na rzecz zrównoważonego rozwoju, wytyczne dotyczące współpracy na rzecz rozwoju”,
- uwzględniając Akt założycielski Unii Afrykańskiej (UA), który został przyjęty dnia 11 lipca 2000 r. i wszedł w życie dnia 26 maja 2001 r., oraz dokument przyjęty przez przywódców afrykańskich w październiku 2001 r. zatytułowany „Nowe partnerstwo na rzecz rozwoju Afryki” (NEPAD), który ogłoszono programem Unii Afrykańskiej na jej pierwszym szczycie,
- uwzględniając dokumenty programowe Chin w sprawie UE (2003 r.) ⁽²⁾ oraz polityki dotyczącej Afryki (2006 r.) ⁽³⁾,
- uwzględniając dokument programowy Komisji zatytułowany „Dojrzewające partnerstwo: wspólne interesy i wyzwania w stosunkach UE-Chiny” (COM(2003)0533), zatwierdzony przez Radę Europejską w dniu 13 października 2003 r.,
- uwzględniając partnerstwo strategiczne UE-Chiny rozpoczęte w 2003 r.,
- uwzględniając plan działania FOAC z Addis Abeby opublikowany w grudniu 2003 r.,
- uwzględniając plan strategiczny Komisji Unii Afrykańskiej na lata 2004-2007, przyjęty w dniu 7 lipca 2004 r. na trzecim szczycie głów państw i szefów rządów państw afrykańskich w Addis Abebie w Etiopii,
- uwzględniając deklarację paryską w sprawie skuteczności pomocy przyjętą w dniu 2 marca 2005 r. po forum wysokiego szczebla na temat skuteczności pomocy, w którym udział wzięło wiele krajów europejskich i afrykańskich oraz Chiny,
- uwzględniając zobowiązania z Gleneagles złożone przez grupę G8 w Gleneagles dnia 8 lipca 2005 r.,
- uwzględniając wnioski Rady Europejskiej z dnia 19 grudnia 2005 r. w sprawie „UE i Afryki: W kierunku partnerstwa strategicznego”,
- uwzględniając wnioski ze spotkania Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) w dniu 3 października 2005 r. wyrażające poparcie UE dla międzynarodowego traktatu o handlu bronią w ramach ONZ, który określiłby obowiązujące wspólne standardy w odniesieniu do światowego handlu bronią konwencjonalną ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „UE-Chiny: bliższe partnerstwo, większa odpowiedzialność” (COM(2006)0631) oraz towarzyszący mu dokument roboczy Komisji zatytułowany „Bliższe partnerstwo, większa odpowiedzialność: dokument programowy w sprawie handlu i inwestycji UE — Chiny: konkurencja i partnerstwo” (COM(2006)0632),

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 30.6.1997, str. 158.

⁽²⁾ Pekin, październik 2003 r., <http://www.china-un.ch/eng/xwdt/t88637.htm>.

⁽³⁾ Pekin, 12 stycznia 2006 r., http://www.gov.cn/misc/2006-01/12/content_156490.htm.

⁽⁴⁾ 2678 spotkanie Rady Unii Europejskiej, Luksemburg, 3 października 2005 r.

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając 9 szczyt UE-Chiny, który odbył się w Finlandii we wrześniu 2006 r., oraz wspólne oświadczenie wydane na jego zakończenie,
 - uwzględniając wnioski GAERC na temat Chin, przyjęte w dniu 11 grudnia 2006 r.,
 - uwzględniając Kartę ONZ oraz rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1674(2006) w sprawie ochrony cywilów w konfliktach zbrojnych,
 - uwzględniając program działań ONZ dotyczący zapobiegania, zwalczania oraz eliminowania wszelkich form nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: konsensus europejski ⁽²⁾ (2006 r.),
 - uwzględniając rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie stosunków UE-Chiny ⁽³⁾,
 - uwzględniając partnerstwo strategiczne między UE a Afryką oraz wspólną strategię UE-Afryka i plan działania (2007 r.), a także partnerstwo UE-Afryka na rzecz handlu i integracji regionalnej, jak również nauki, społeczeństwa informacyjnego i przestrzeni kosmicznej,
 - uwzględniając zainicjowanie partnerstwa UE-Afryka na rzecz infrastruktury (2007 r.), odzwierciedlającego potrzebę inwestycji w połączenia infrastrukturalne (transport, energia, woda i technologie informacyjno-komunikacyjne) w celu ułatwienia zrównoważonego rozwoju,
 - uwzględniając oświadczenie z forum przedsiębiorczości UE-Afryka złożone przy okazji drugiego szczytu UE-Afryka (2007 r.),
 - uwzględniając śródkresowe sprawozdanie ONZ z 2007 r. w sprawie milenijnych celów rozwoju (MDG), w którym stwierdza się, że Afryka Subsaharyjska nie jest gotowa na osiągnięcie któregokolwiek z MDG, a obecne starania na rzecz redukcji ubóstwa w Afryce należałoby podwoić, aby osiągnąć do 2015 r. MDG zmniejszenia o połowę ilości ludzi żyjących w skrajnym ubóstwie,
 - uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Od Kairu do Lizbony — Partnerstwo strategiczne między UE i Afryką” COM(2007)0357 oraz wspólny dokument Komisji i Rady zatytułowany „Po strategii lizbońskiej: jak zrealizować partnerstwo UE-Afryka?” (SEC(2007)0856),
 - uwzględniając unijny krajowy dokument strategiczny dla Chin (2007-2013) oraz wieloletni program orientacyjny na lata 2007-2010 ⁽⁴⁾, w którym przeznaczono 128 mln EUR dla Chin z funduszu współpracy UE na rzecz rozwoju,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie przyjęte podczas 10. szczytu Chiny-UE w Pekinie w dniu 28 listopada 2007 r.,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A6-0080/2008),
- A. mając na uwadze, że działania wschodzących potęg, takich jak Chiny, mogą znacznie przyspieszyć proces zrównoważonego rozwoju w Afryce lub zaszkodzić mu,
- B. mając na uwadze, że państwa afrykańskie są przede wszystkim odpowiedzialne za polityczny, społeczny, ekonomiczny oraz środowiskowy wpływ obecności na ich terytorium cudzoziemców oraz zagranicznych organizacji i rządów,

⁽¹⁾ Dokument ONZ A/Conf.192/15, lipiec 2001 r., <http://disarmament.un.org/cab/poa.html>.

⁽²⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 219.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/external_relations/china/csp/index.htm.

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- C. mając na uwadze, że zarówno UE, jak i Chiny są zaangażowane w działania na rzecz pokoju, bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju w Afryce,
- D. mając na uwadze, że UE jest największym darczyńcą oraz partnerem handlowym Afryki; mając na uwadze, że Chiny zapowiedziały wzrost współpracy gospodarczej oraz obiecały pomoc i że do roku 2010 mogą stać się największym partnerem handlowym Afryki,
- E. mając na uwadze, że afrykańska strategia na rzecz trwałego rozwoju musi zagwarantować, że zaangażowanie podmiotów spoza Afryki nie zaszkodzi jej rozwojowi; mając na uwadze, że w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje utworzenie grupy zadaniowej Unii Afrykańskiej ds. strategicznego partnerstwa Afryki ze wschodzącymi potęgami,
- F. mając na uwadze, że z zadowoleniem przyjmowane są inicjatywy, które sprzyjają prowadzeniu dialogu z krajami Afryki, takie jak szczyty Chiny-Afryka i UE-Afryka, FOCAC, partnerstwo między UE i Afryką, ruch UE-Afryka na rzecz pokoju, energii i wody, partnerstwo UE i Afryki na rzecz infrastruktury, dialogi prowadzone na mocy umowy z Kotonu ⁽¹⁾ oraz wszelkie inne dialogi prowadzone pomiędzy organizacjami wspólnotowymi lub chińskimi a organizacjami afrykańskimi,
- G. mając na uwadze, że w listopadzie 2006 r. w Pekinie odbył się trzeci szczyt FOCAC, podczas którego przyjęto oświadczenie w sprawie stworzenia „nowego typu partnerstwa strategicznego” pomiędzy Chinami i Afryką; mając na uwadze, że współpraca ta jest w stanie sprostać wyzwaniu globalizacji gospodarczej, a także wspiera wspólny rozwój, lecz zostało z niej wykluczonych kilka państw Afryki, które uznały Tajwan,
- H. mając na uwadze, że na Chinach, jako stałym członku Rady Bezpieczeństwa ONZ, spoczywa szczególna odpowiedzialność za wkład w zapewnianie pokoju oraz bezpieczeństwa na świecie; mając na uwadze, że UE z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania Chin podjęte w ramach różnych działań wielostronnych takich jak te prowadzone pod egidą ONZ, Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), Międzynarodowego Funduszu Walutowego, Banku Światowego, Światowej Organizacji Handlu (WTO) oraz w ramach postanowień protokołu z Kioto,

Zrównoważony rozwój

- I. mając na uwadze, że UE zobowiązała się do zwiększenia do 2015 r. poziomu swojej oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) do 0,7 % PKB (0,56 % do roku 2010), a także do przyznania co najmniej 50 % unijnej oficjalnej pomocy rozwojowej Afryce; mając na uwadze, że oficjalna pomoc rozwojowa UE obejmuje 20 miliardów EUR dla Afryki Subsaharyjskiej pochodzących z 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) (2008-2013); mając na uwadze, że na lata 2008-2013 UE przyznała 350 mln EUR afrykańskiemu instrumentowi na rzecz pokoju oraz 5,6 miliarda EUR partnerstwu UE i Afryki na rzecz infrastruktury; mając na uwadze, że UE dokonuje ogromnego wkładu w międzynarodowe misje pokojowe w Afryce, światowy fundusz na rzecz zwalczania AIDS, gruźlicy i malarii i inne międzynarodowe inicjatywy mające znaczenie dla rozwoju kontynentu,
- J. mając na uwadze coraz większą obecność oraz rozszerzające się interesy Chin w Afryce; mając na uwadze, że w 2005 r. Chiny zostały darczyńcą netto dla Afryki Subsaharyjskiej i od tego momentu zobowiązały się zwiększyć swoją pomoc dla Afryki, podwajając ją do 2009 r. w stosunku do poziomu z roku 2006; mając na uwadze, że Chiny zobowiązały się do utworzenia chińsko-afrykańskiego funduszu na rzecz rozwoju w wysokości 5 miliardów USD w celu zachęcania chińskich przedsiębiorstw do inwestowania w Afryce,
- K. mając na uwadze, że działania Chin jako kolejnego alternatywnego dawcy środków pomocowych kwestionują warunkowe podejście UE przyjęte wobec rządów afrykańskich w celu zagwarantowania reform politycznych,

⁽¹⁾ Umowa o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisana w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3). Umowa ostatnio zmieniona decyzją nr 1/2006 Rady Ministrów AKP-WE (Dz.U. L 247 z 9.9.2006, str. 22).

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- L. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich 25 lat Chiny pomogły 400 milionom swoich obywateli wyjść ze skrajnego ubóstwa i że w związku z tym dysponują dużym doświadczeniem, które może być przydatne dla krajów afrykańskich; mając na uwadze, że Chiny borykają się jednak obecnie z większymi nierównościami społecznymi i ekonomicznymi, jak również z niepokojącą degradacją środowiska naturalnego, podczas gdy wciąż poważnie ograniczane są prawa polityczne oraz podstawowe wolności, a w Chinach widoczne są niskie standardy pracy oraz niska odpowiedzialność administracyjna,
- M. mając na uwadze, że z zadowoleniem przyjmuje się większe zaangażowanie Chin we współpracę z krajami afrykańskimi na rzecz rozwoju, zwłaszcza pomoc na rzecz budowy szpitali, budynków szkolnych i lepszej infrastruktury transportowej,

Energia i zasoby naturalne

- N. mając na uwadze, że rozwój gospodarczy Chin oraz ich uzasadnione zainteresowanie własnym rozwojem skutkują większym zapotrzebowaniem tego kraju na zasoby naturalne i energetyczne oraz zapatrywaniem się w nie w krajach rozwijających się, szczególnie w Afryce,
- O. mając na uwadze, że przez zapotrzebowanie Chin i innych zainteresowanych podmiotów poprawia się pozycja na rynku państw Afryki bogatych w surowce,
- P. mając na uwadze, że dla obecności Chin w Afryce wskazane jest nie tylko włączenie tych narodów, które są istotne z perspektywy polityki energetycznej, lecz również uwzględnienie współpracy ze wszystkimi państwami kontynentu,
- Q. mając na uwadze, że Chiny odpowiadają za około 40 % całkowitego wzrostu światowego zapotrzebowania na ropę w ciągu ostatnich czterech lat; mając na uwadze, że 30 % chińskiego importu ropy pochodzi obecnie z Afryki; mając na uwadze, że zależność Chin od importowanej ropy, minerałów i innych surowców będzie się prawdopodobnie zwiększać, a zgodnie z oczekiwaniami do 2010 r. Chiny będą importować 45 % swojego zapotrzebowania na ropę; mając na uwadze, że rosnące zapotrzebowanie Chin na energię i chęć zwiększenia jej importu doprowadziły do poszukiwania dostawców ropy wśród państw afrykańskich,
- R. mając na uwadze, że chiński import ropy zwiększył się w latach 1995-2005 prawie pięciokrotnie, zmieniając Chiny w drugiego największego importera ropy na świecie oraz zrównując je z UE pod względem dostaw importowanych z Afryki; mając na uwadze, że CNPC (chińskie państwowe przedsiębiorstwo naftowe) kontroluje szacunkowo od 60 % do 70 % sudańskiej produkcji ropy naftowej; mając na uwadze, że w 2006 r. Angola była największym dostawcą ropy do Chin; mając na uwadze, że Chiny importują już około 28 % ropy i gazu z Afryki Subsaharyjskiej; mając na uwadze, że w nadchodzących latach przewiduje się zwiększenie eksportu ropy z Afryki do Chin,
- S. mając na uwadze, że eksploatacja afrykańskich zasobów naturalnych przez obce państwa lub przedsiębiorstwa zagraniczne może przynieść rozwój, ale może także doprowadzić do wyczerpania tych zasobów, zaszkodzenia administracji, przysporzenia okazji do działań korupcyjnych, szczególnie w przypadku, gdy rozpowszechnione są kultury o wysokim poziomie korupcji, do pogłębienia nierówności społecznych, do zachwiania stabilności makroekonomicznej oraz wzniecenia bądź nasilenia konfliktów, w znaczący sposób zagrażając procesowi zmniejszania ubóstwa oraz trwałemu rozwojowi,

Handel, inwestycje i infrastruktura

- T. mając na uwadze, że prawie 9 % importu UE pochodzi z Afryki, połowę tego importu stanowią produkty związane z energią, 23 % — produkty przemysłowe, a 11 % — produkty żywnościowe i rolnicze; mając na uwadze, że do Afryki trafia 8,3 % eksportu UE, z czego 78 % stanowią maszyny, substancje chemiczne i produkty przemysłowe; mając na uwadze, że Republika Południowej Afryki jest największym partnerem handlowym UE (import i eksport); mając na uwadze, że wielkość europejskiego handlu z Afryką stale się zmniejsza, chociaż UE pozostaje jej najważniejszym partnerem handlowym,

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- U. mając na uwadze, że Unia Europejska jest największym partnerem handlowym Chin oraz największym inwestorem w tym kraju, a także mając na uwadze, że Chiny są drugim największym partnerem handlowym Unii Europejskiej; mając na uwadze, że dialog z Chinami na temat reform demokratycznych, poszanowania praw człowieka oraz praworządności odsuwany jest na dalszy plan na korzyść stosunków handlowych i gospodarczych,
- V. mając na uwadze, że w ostatnich latach Chiny doświadczają gwałtownego wzrostu gospodarczego, wynoszącego średnio 9 % rocznie, i stały się wiodącym eksporterem; mając na uwadze, że ponowne pojawienie się Chin jako ważnej gospodarki światowej zasadniczo zmieniło status quo przepływów handlowych i rynków międzynarodowych; mając na uwadze, że w celu utrzymania tego wzrostu Chiny stały się importerem netto ropy oraz wielu innych surowców i towarów, a popyt na nie wywołał znaczne podwyżki cen w odniesieniu do wszystkich rodzajów towarów rolnych i produktów mineralnych,
- W. mając na uwadze, że Chiny mają prawo działać na rynkach międzynarodowych, konkurując zgodnie z prawem z UE i jej państwami członkowskimi,
- X. mając na uwadze, że szybki rozwój gospodarczy Chin w ciągu ostatnich dwudziestu lat wywarł znaczny wpływ na handlowe i gospodarcze stosunki pomiędzy UE a Chinami: ogółem handel dwustronny zwiększył się od 1978 r. ponad sześćdziesięciokrotnie i w 2005 r. osiągnął wartość 210 mld EUR, od nadwyżki handlowej na początku lat 80. UE przeszła do deficytu w wysokości 106 mld EUR w 2005 r., co jest najwyższym deficytem w handlu UE z jej partnerami, zaś Chiny są obecnie drugim po Stanach Zjednoczonych największym partnerem handlowym UE; w 2000 r. UE zawarła z Chinami dwustronną umowę o dostępie do rynku, która była istotnym kamieniem milowym w procesie przystąpienia Chin do WTO, co z kolei wywołało wiele różnego rodzaju zmian w handlu światowym,
- Y. mając na uwadze, że około 3,6 % importu do Chin pochodzi z Afryki, natomiast Afryka przyjmuje 2,8 % eksportu z Chin; mając na uwadze, że wartość wymiany handlowej pomiędzy Chinami i Afryką wzrosła od 2 mld USD w 1999 r. do około 39,7 mld USD w 2005 r.; mając na uwadze, że Chiny są teraz trzecim najważniejszym partnerem handlowym Afryki; mając na uwadze, że Afryka wyraźnie staje się nową gospodarczą granicą dla Chin, co jest bardzo skuteczne w łączeniu strategii pomocy za ropę z narzędziami polityki zagranicznej,
- Z. mając na uwadze, że według szacunków handel pomiędzy Afryką i Chinami zwiększył się z 4 miliardów USD w roku 1995 do 55 miliardów USD w roku 2006, a Chiny zamierzają osiągnąć do roku 2010 wzrost do kwoty 100 miliardów USD; mając na uwadze, że w maju 2007 r. chiński Exim Bank ogłosił zamiar przeznaczenia w ciągu kolejnych trzech lat 20 miliardów USD na finansowanie handlu oraz infrastruktury w Afryce; mając na uwadze, że Chiny zobowiązały się do udzielenia Afryce w ciągu kolejnych trzech lat pożyczek preferencyjnych w wysokości 3 miliardów USD oraz preferencyjnych kredytów kupieckich w wysokości 2 miliardów USD; mając na uwadze, że Chiny obiecały jeszcze bardziej otworzyć swoje rynki dla Afryki poprzez zwiększenie liczby towarów eksportowanych do Chin ze 190 do 440, od których nie są pobierane żadne opłaty od najmniej rozwiniętych krajów afrykańskich, które łączą z Chinami stosunki dyplomatyczne, a także do ustanowienia w Afryce w ciągu kolejnych trzech lat od trzech do pięciu stref współpracy handlowej i ekonomicznej,
- AA. mając na uwadze, że członkostwo w WTO pociąga za sobą szereg praw i zobowiązań zarówno dla Unii Europejskiej, jak i Chin, mając ponadto na uwadze, że wiele spośród tych zobowiązań ze strony Chin jest nadal realizowanych i wcielanych w życie w niedostatecznym stopniu,
- AB. mając na uwadze, że zaangażowanie Chin w Afryce należy postrzegać nie tylko pod kątem zabezpieczenia dostaw energii i surowców, ale także żywności, ponieważ kraj ten liczy się ze wzrostem importu produktów żywnościowych w przyszłości,
- AC. mając na uwadze, że na stosunki Europy z Afryką w przyszłości wpływ będzie miało powodzenie, względnie niepowodzenie zawartych umów o partnerstwie gospodarczym,
- AD. mając na uwadze, że zamiast udzielania pomocy na rzecz rozwoju Chin udzielają państwom afrykańskim kredyty powodujące niebezpieczeństwo zwiększenia zadłużenia,
- AE. mając na uwadze, że przez działania Chin ważna kwestia poprawy i finansowania infrastruktury w Afryce nabiera coraz większego znaczenia,

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- AF. mając na uwadze, że według danych OECD, 50 % publicznych przedsięwzięć w Afryce realizowanych jest przez chińskich wykonawców; mając na uwadze, że do realizacji chińskich przedsięwzięć w Afryce często zatrudniani są głównie chińscy pracownicy,
- AG. mając na uwadze, że poprzez zaangażowanie własnej siły roboczej w Afryce Chiny zabezpieczają chińskim handlowcom długotrwały dostęp do afrykańskiego rynku, tym samym wpływając na gospodarki narodowe w Afryce,
- AH. mając na uwadze, że Chinom musi również zależeć na tym, aby osiągnąć pewien poziom pewności inwestycji i pewności prawnej w zamian za swoje inwestycje w krajach o rozpadających się gospodarkach, poprzez wspieranie dobrych rządów,
- AI. mając na uwadze, że chińskie przedsiębiorstwa państwowe mogą podejmować większe ryzyko inwestycyjne w Afryce; mając na uwadze, że chińskie przedsiębiorstwo energetyczne CNOOC Ltd zapowiedziało zakup 45 % udziałów w przybrzeżnym polu naftowym w Nigerii za 2 270 000 000 USD,
- AJ. mając na uwadze, że w 2007 r. Chiny stworzyły chińską korporację inwestycyjną (China Investment Corporation Ltd) z aktywami w wysokości 200 000 000 000 USD, która jest obecnie szóstym co do wielkości niezależnym funduszem inwestycyjnym,

Środowisko

- AK. mając na uwadze, że Chiny są już albo staną się największym emitentem dwutlenku węgla (CO₂) na świecie a Chińczycy są bezpośrednimi ofiarami takiej emisji; mając na uwadze, że UE również znajduje się pośród największych na świecie podmiotów emitujących CO₂, a Europejczycy również muszą sprostać oddziaływaniu tej emisji; mając na uwadze, że zobowiązania podjęte podczas szczytu grupy G8+5 w Heiligendamm w 2007 r. obejmują redukcję emisji o 50 % do roku 2050, a także mając na uwadze, że UE oraz Chiny wyznaczyły inne cele związane z ograniczoną emisją oraz energią odnawialną; mając na uwadze, że zgodnie z przewidywaniami Afryka to kontynent, który najbardziej ucierpi w wyniku degradacji środowiska naturalnego, wylesiania oraz zmian klimatu,
- AL. mając na uwadze, że Chinom należy się uznanie w związku z przystąpieniem do protokołu z Kioto oraz Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES); mając na uwadze, że Chiny dysponują nieocenioną wiedzą fachową w dziedzinie zapobiegania wylesianiu oraz pustyńnieniu,
- AM. mając na uwadze, że ponad połowa działań wyciębowych w szczególnie narażonych regionach, w tym w Afryce Środkowej, oceniana jest jako działalność nielegalna; mając na uwadze, że Chiny oskarża się o ponoszenie największej odpowiedzialności za nasilenie w ostatnim czasie nielegalnych wyciębów na świecie; mając na uwadze, na przykład, że 90 % eksportu drewna z Gwinei Równikowej do Chin uważa się za nielegalne,

Rządy i prawa człowieka

- AN. mając na uwadze, że Chiny ogłaszają, iż „pięć zasad pokojowej koegzystencji” to kamień węgielny ich „niezależnej, pokojowej polityki zagranicznej” opartej na koncepcji „nieingerowania”, co nie jest neutralne w odczuciu krajów afrykańskich, gdzie pod adresem Chin padają słowa krytyki, a nawet obecne są antychińskie nastroje; mając na uwadze, że chińscy pracownicy przemysłu naftowego i górniczego byli atakowani, uprowadzani lub mordowani w Zambii, Nigerii i Etiopii; mając na uwadze, że Chiny pragną być postrzegane jako odpowiedzialna światowa potęga i że należy im przypisać wykorzystanie swoich wpływów w celu zachęcenia rządu Sudanu do zgody na wejście oddziałów mieszanych ONZ/UA do Darfuru; mając na uwadze, że Chiny, jako stały członek Rady Bezpieczeństwa, mogą odgrywać kluczową rolę w zapobieganiu konfliktom, prowadzeniu mediacji oraz rozwiązywaniu konfliktów,
- AO. mając na uwadze, że pomimo postępów poczynionych w zakresie pewnych społecznych oraz ekonomicznych praw i wolności Chiny wciąż wykazują brak poszanowania podstawowych praw człowieka, w tym prawa do życia oraz do sprawiedliwego procesu, wolności słowa oraz zrzeszania się, a także innych praw społecznych, ekonomicznych i kulturalnych, w tym praw pracowniczych; mając na uwadze, że brak poszanowania praw człowieka jest szczególnie zauważalny w traktowaniu Tybetańczyków; mając na uwadze, że ma to wpływ na wizerunek oraz działania Chin za granicą, szczególnie w Afryce, gdzie rozwój i postęp w dobrych rządach nie mogą mieć miejsca bez demokratycznej odpowiedzialności, poszanowania praw człowieka oraz rządów prawa,

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- AP. mając na uwadze, że należy uznać fakt, iż Chiny sprostały minimalnym wymogom systemu certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym oraz że określiły wytyczne dotyczące odpowiedzialnego działania dla przedsiębiorstw sektora drzewnego,
- AQ. mając na uwadze, że należy uznać fakt ratyfikowania przez Chiny Konwencji ONZ przeciwko korupcji, choć korupcja wciąż stanowi poważny problem w Chinach, w drastyczny sposób wpływając na zdolność do realizowania na poziomie regionalnym i lokalnym celów politycznych oraz osiągnięcia standardów określonych przez rząd centralny; mając na uwadze, że praktyki te oddziałują na kraje afrykańskie, w których inwestują Chiny oraz chińskie przedsiębiorstwa, często sprzyjając korupcji oraz pomagając we wzbogacaniu się oraz utrzymywaniu przy władzy podmiotów tworzących skorumpowany system, szkodząc tym samym dobrem rządów, odpowiedzialności oraz rządów prawa; mając na uwadze, że ściśle przestrzeganie Konwencji ONZ przeciwko korupcji jest niezbędne do promowania dobrych rządów, odpowiedzialności oraz rządów prawa,

Pokój i bezpieczeństwo

- AR. mając na uwadze, że europejcy, chińscy oraz inni eksporterzy broni podsycają konflikty zbrojne w Afryce, poważnie szkodząc tym samym rozwojowi; mając na uwadze, że dla państw członkowskich europejski kodeks postępowania UE w sprawie wywozu broni nie jest jeszcze wiążący i sprawują one nieadekwatną kontrolę nad nielegalną bronią wywożoną do Afryki, bądź przewożoną przez nią,
- AS. mając na uwadze, że na Chinach spoczywa szczególna odpowiedzialność jako na jednym z najważniejszych światowych eksporterów broni oraz stałym członku Rady Bezpieczeństwa ONZ,
- AT. mając na uwadze, że w zakresie chińskiego eksportu broni konwencjonalnej oraz ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej brakuje przejrzystości; mając na uwadze, że organizacja Amnesty International pokazała ostatnio, że Chiny mają „niebezpiecznie liberalne” podejście do wywozu broni; mając na uwadze, że Chiny odpowiedzialne są za znaczny przepływ broni do krajów nękanych konfliktami, przy czym naruszają nawet embargo nałożone przez ONZ na Darfur, Liberię oraz Demokratyczną Republikę Konga,
- AU. mając na uwadze, że należy uznać, iż Chiny są drugim państwem wśród stałych członków Rady Bezpieczeństwa, którzy w największym stopniu zasilają siły pokojowe ONZ i wysłały już na misje pokojowe w Afryce oddziały w liczbie ponad 3 000 żołnierzy,

1. zwraca uwagę na potrzebę zwiększenia wpływu polityki UE w Afryce poprzez spełnianie obietnic i wywiązywanie się z zobowiązań; w tym kontekście podkreśla znaczenie traktatu lizbońskiego dla zwiększenia skuteczności oraz spójności stosunków zewnętrznych UE, przy należytych uwzględnieniu kwestii związanych z rozwojem i polityki na rzecz rozwoju;

2. wzywa UE do opracowania spójnej strategii reagowania na nowe wyzwania postawione w Afryce przez nowych darczyńców, takich jak Chiny, w tym skoordynowanie polityki indywidualnych państw członkowskich i instytucji UE; podkreśla, że taka reakcja nie może mieć na celu rywalizacji z Chinami, jeśli chodzi o metody i cele, ponieważ nie byłoby to w pełni zgodne z wartościami, zasadami i długoterminowymi interesami UE; zauważa, że taka strategia powinna zostać uwzględniona w dialogu UE z UA oraz we współpracy ze wszystkimi partnerami afrykańskimi; podkreśla, że UE powinna nawiązać z Chinami dialog dotyczący polityki rozwoju w celu omówienia metod i celów, lecz pozostać przy własnej strategii współpracy w zakresie rozwoju;

3. wzywa UE do utrzymania również w konkurencji z innymi krajami będącymi darczyńcami wysokich wymagań dotyczących wspierania dobrych rządów i przestrzegania praw człowieka; wzywa Unię Europejską do konkurowania poprzez oferty lepsze jakościowo, przykładowo poprzez tworzenie nowoczesnych, przyjaznych dla środowiska zakładów produkcyjnych do przetwarzania surowców w kraju pochodzenia, a także poprzez zatrudnianie i szkolenie lokalnych pracowników; zauważa, że opracowanie takiej oferty powinno również zostać uwzględnione w dialogu UE z UA oraz we współpracy ze wszystkimi partnerami afrykańskimi w ramach realizacji wspólnej strategii UE-Afryka oraz związanego z nią planu działania;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

4. z zadowoleniem przyjmuje wolę Chin do zapewnienia praktycznej współpracy z państwami afrykańskimi bez traktowania ich protekcyjnie; zauważa, że współpraca ta ma pragmatyczny charakter; wyraża w tym względzie ubolewanie z faktu chińskiej współpracy z represyjnymi reżimami w Afryce; zauważa, że wskazane byłoby powiązanie warunków politycznych ze współpracą oraz bardziej priorytetowe potraktowanie praw człowieka i norm środowiskowych;
5. wzywa UE oraz Chiny do przedyskutowania, opracowania i sformułowania, o ile to możliwe, strategii dotyczących Afryki w odniesieniu do odpowiedzialnego zobowiązania, nakierowanego na promowanie trwałego rozwoju oraz osiągnięcie milenijnych celów rozwoju; podkreśla znaczenie prowadzenia konstruktywnych dialogów w wielostronnych ramach ze wszystkimi istotnymi podmiotami działającymi na kontynencie, w szczególności z UA oraz NEPAD; w tym kontekście wzywa UE do zapewnienia, aby forum partnerstwa afrykańskiego zaangażowało wszystkich najważniejszych darczyńców i inwestorów, w szczególności Chiny;
6. wzywa UE i Chiny do zwiększenia wsparcia dla NEPAD jako siły napędowej strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju dla Afryki oraz wsparcia dla afrykańskich organizacji regionalnych, Unii Afrykańskiej, Parlamentu Panafrykańskiego oraz afrykańskich parlamentów krajowych i rządów we wzmacnianiu ich przewodnictwa i odpowiedzialności za wspomnianą strategię; wzywa UE do udzielenia wsparcia dla budowania potencjału Afryki, aby zapewnić spójność działań darczyńców i inwestorów oraz zagwarantować, że inwestycje zagraniczne przyczynią się do przyspieszenia zrównoważonego rozwoju;
7. podkreśla swoją wolę rozpoczęcia dialogu z Ogólnochińskim Zgromadzeniem Przedstawicieli Ludowych, Parlamentem Panafrykańskim i afrykańskimi parlamentami krajowymi, mającego na celu przyspieszenie zrównoważonego rozwoju i zwiększenie zdolności kontrolnych;
8. wzywa UE do zachęcania Chin do wzięcia na siebie odpowiedzialności związanej z członkostwem w Radzie Bezpieczeństwa ONZ, w tym „odpowiedzialności za ochronę”; zdaje sobie sprawę, że sama obecność Chin w Afryce, bez względu na intencje prowadzenia „polityki nieingerowania”, ma rzeczywisty, w tym polityczny wpływ na państwa przyjmujące;
9. wzywa UE do wzięcia pod uwagę poglądów wyrażanych przez państwa afrykańskie, jak również przez Unię Afrykańską, w rozważaniach na temat wpływów chińskich w Afryce, podkreśla, że UE powinna unikać uogólnień na temat roli Chin, powinna przyjąć wobec nich otwartą i konstruktywną postawę i nie powinna próbować narzucać im europejskich modeli i poglądów;

Zrównoważony rozwój

10. wzywa UE do prowadzenia, dla obopólnej korzyści dialogu pomiędzy Afryką, UE i Chinami na podstawie potrzeb krajów afrykańskich oraz w interesie tych krajów i ich obywateli, w celu zwiększenia wydajności i spójności współpracy na rzecz rozwoju, zbadania konkretnych dróg współpracy oraz wzmocnienia partnerstw, unikając prowadzenia osobnych działań; proponuje utworzenie przez Unię Europejską, UA i Chiny stałego zespołu konsultacyjnego w celu poprawy spójności i skuteczności różnych działań w ramach współpracy na rzecz rozwoju; wzywa UE, Chiny i Afrykę do ustanowienia globalnych ram dla konkretnych przedsięwzięć operacyjnych dotyczących wspólnych wyzwań takich jak te w zakresie dostosowania do zmian klimatycznych, źródeł energii odnawialnej, rolnictwa, zasobów wodnych i zdrowia;
11. wzywa UE i państwa członkowskie do zacieśnienia stosunków z krajami Afryki poprzez wypełnianie zobowiązań w zakresie pomocy oraz postawienia na pierwszym miejscu osiągnięcia MDG; z zadowoleniem przyjmuje sześcioprotentowe zwiększenie pomocy wspólnotowej oraz wzrost o 2,9 % pomocy udzielonej przez 15 państw członkowskich w roku 2006 w porównaniu z latami poprzednimi, lecz wyraża ubolewanie, że poziom (ODA) udzielanej wszystkim regionom przez 15 państw członkowskich i określanej jako część dochodu narodowego brutto (DNB) obniżył się z 0,44 % ODA/DNB w roku 2005 do 0,43 % ODA/DNB w roku 2006; wyraża również ubolewanie, że cztery państwa członkowskie nie osiągnęły w roku 2006 celu wyznaczonego na poziomie 0,33 % DNB, a mogło się to nie udać również większej liczbie państw, jeśli od wartości ODA odjęte zostałyby zmniejszenie zadłużenia oraz inne pozycje, które nie odpowiadają funduszom dostępnym dla krajów rozwijających się;
12. przypomina, że ostatecznym celem jakiegokolwiek polityki rozwojowej — czy to wdrażanej przez UE, czy przez Chiny — winno być zmniejszenie i zwalczanie ubóstwa;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

13. wzywa UE do wzmocnienia zobowiązań w zakresie bezwarunkowej pomocy oraz do zachęcania Chin do udzielania bezwarunkowego wsparcia afrykańskim partnerom, przy zagwarantowaniu, że warunki gospodarcze udzielania międzynarodowych dotacji czy pożyczek nie będą miały negatywnego wpływu na zrównoważony rozwój; w tym kontekście zachęca UE do zaangażowania Chin w rozwijanie lokalnego afrykańskiego rynku pracy zamiast sprowadzania tysięcy pracowników z Chin;

14. wzywa UE do zachęcania Chin do wykorzystania ich fachowej wiedzy medycznej dla wspierania inicjatyw mających na celu poprawianie publicznych systemów opieki zdrowotnej w Afryce w celu zagwarantowania zrównoważonego rozwoju oraz wspierania inicjatyw mających na celu zwalczanie dziesiątkujących ludność Afryki epidemii związanych z ubóstwem, w szczególności HIV/AIDS, malarii i gruźlicy;

15. wzywa UE do uczestniczenia w konstruktywnym dialogu w ramach Komitetu Pomocy Rozwojowej DAC i OECD, z pojawiającymi się darczyńcami spoza DAC, w tym z Chinami, zmierzającym do zachęcenia ich do przyjęcia wytycznych oraz standardów DAC bądź odpowiadających im norm oraz do przestrzegania zasad deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy;

16. nalega, by UE zachęciła Chiny do utworzenia wyspecjalizowanej instytucji pomocy nakierowanej na zwiększenie chińskiej wiedzy fachowej w zakresie pomocy oraz niezależności, a także do podjęcia zobowiązania do zdawania przejrzystych sprawozdań z budżetu przeznaczanego na pomoc; wzywa UE do wspierania Chin w poszerzaniu tej wiedzy, jeśli wyrażą one takie życzenie;

17. zachęca kraje UE i Afryki do zaproszenia przedstawicieli Chin do uczestnictwa w dwustronnych oraz wielostronnych koordynacyjnych spotkaniach darczyńców;

18. wzywa UE do zachęcenia Chin do uczestnictwa w działaniach mających na celu sprostanie wyzwaniom związanym z sytuacją demograficzną panującą w Afryce; w tym kontekście podkreśla fakt, że w wielu częściach Afryki tempo wzrostu liczby ludności przewyższa tempo wzrostu gospodarczego i że środki mające na celu zmianę tej sytuacji obejmują poprawę zdrowia seksualnego i rozrodczego, jak wspomniano w raporcie Międzynarodowej konferencji w sprawie ludności i rozwoju z 1994 r.;

19. podkreśla, że wszelkiego rodzaju międzynarodowe partnerstwo na rzecz rozwoju musi koncentrować się na ludziach, ponieważ zrównoważony rozwój jest możliwy tylko poprzez zwiększenie roli społeczeństwa obywatelskiego; podkreśla, że szczególne wsparcie powinny otrzymać kobiety, mniejszości lub inne grupy w niekorzystnym położeniu i że partnerstwa powinny wspierać wolność stowarzyszania się oraz wolne pluralistyczne media, ponieważ są one niezbędnym warunkiem rozwoju;

20. wzywa UE i państwa członkowskie do lepszego informowania opinii publicznej w Afryce i UE poprzez obecność i wizyty wysokich rangą przedstawicieli rządów europejskich oraz ich uczestnictwo w imprezach na rzecz dialogu;

Energia i zasoby naturalne

21. jest zdania, że uwzględniając zaangażowanie Chin w Afryce, należy nadać większą wagę kwestii współpracy z Afryką w dziedzinie zewnętrznej polityki energetycznej UE; oczekuje czynnej współpracy w zakresie polityki energetycznej pomiędzy Afryką a UE;

22. uznaje znaczenie przejrzystego zarządzania zasobami naturalnymi dla mobilizowania zysków mających kluczowe znaczenie dla rozwoju i redukcji ubóstwa, gwarantowania stabilności dostaw oraz zapobiegania konfliktom o dostęp do zasobów oraz brakowi równowagi w krajach bogatych w zasoby naturalne; wzywa UE do zachęcania państw Afryki bogatych w zasoby naturalne do przyłączenia się do Inicjatywy na rzecz przejrzystości w przemyśle wydobywczym (EITI) poprzez polityczne, finansowe i techniczne wsparcie dla tej inicjatywy, między innymi w celu zapewnienia społeczeństwu obywatelskiemu swobodnego i skutecznego uczestnictwa w EITI; wzywa UE do aktywnej współpracy z rządem Chin i z przedsiębiorstwami chińskimi w celu nakłonienia ich do wspierania EITI; wzywa UE do wspierania rozszerzenia inicjatywy na inne zasoby naturalne, takie jak drewno, oraz do kontrolowania zysków rządowych związanych z udzielaniem pożyczek gwarantowanych przez zasoby;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

23. uważa, że UE powinna bezwzględnie wezwać wszystkie siły polityczne i międzynarodowych inwestorów działających w Afryce do ścisłego przestrzegania ustalonych w 2002 r. przez Bank Światowy socjalnych i środowiskowych środków ochronnych dla przemysłu wydobywczego;

24. wzywa UE do aktywnego wspierania przejrzystości, nie tylko jeśli chodzi o ściąganie dochodów, lecz również wykorzystanie zysków z zasobów naturalnych, poprzez wspieranie inicjatyw mających na celu zwiększenie przejrzystości budżetowej w krajach Afryki; wzywa UE do wspierania „odpowiedzialnego udzielania pożyczek” przez wszystkich darczyńców, wymagając od krajów bogatych w zasoby naturalne, gdzie w przeszłości odnotowano przypadki złych rządów i korupcji, powzięcia konkretnych działań zmierzających do zwiększenia przejrzystości zarządzania zyskami, jako warunku otrzymania pomocy innej niż humanitarna; wzywa UE do bardziej konsekwentnego stosowania art. 96 i 97 umowy z Kotonu w odniesieniu do krajów bogatych w zasoby naturalne i jednocześnie podjęcia dialogu z Chinami i innymi darczyńcami w celu zwiększenia skuteczności odpowiednich środków poprzez uzgodnione postępowanie; podkreśla, że UE powinna dawać przykład poprzez czynienie z własnych programów i projektów modelu przejrzystości oraz dobrych rządów;

25. nalega, by UE poparła bardziej rygorystyczne międzynarodowe kontrole nielegalnego handlu drewnem oraz kością słoniową; wzywa UE do wspierania zasad określonych w planie działania Unii Europejskiej dotyczącym stosowania prawa leśnego, zarządzania i wymiany handlowej (FLEGT), jak również do zachęcenia Chin do przyjęcia podobnych zasad w odniesieniu do własnego importu drewna z Afryki w celu zahamowania nielegalnego handlu drewnem oraz promowania zrównoważonego zarządzania obszarami leśnymi; wzywa Komisję do szybkiego opracowania projektów mających na celu zakazanie wszelkiego importu do UE drewna oraz wyrobów drewnianych pochodzących z nielegalnych źródeł, aby zniechęcić Chiny do nielegalnego zaopatrywania się w afrykańskie drewno na potrzeby eksportu mebli; zachęca Komisję do rozszerzenia zakresu negocjacji w sprawie dobrowolnych porozumień o partnerstwie z państwami trzecimi; wzywa UE do wspierania poprawiania podobnych inicjatyw, takich jak afrykańska i azjatycka inicjatywa FLEGT;

26. wzywa UE do poparcia wniosków międzynarodowych konwencji w sprawie wydobycia lub eksploracji zasobów energetycznych, zgodnie z którymi wymagana jest przejrzystość w zakresie udzielania zezwoleń oraz warunków umów decydujących o wpływach podatkowych dla rządów, oraz klauzula dotycząca inwestowania części zysków w rozwój lokalnych społeczności;

27. wzywa UE oraz Chiny do zmierzenia się z problemem nielegalnego handlu zasobami naturalnymi poprzez wspólne działania, które winny obejmować uzgodnioną definicję pojęcia „zasoby będące źródłem konfliktów” oraz powołanie międzynarodowej grupy ekspertów w celu opracowania wielostronnych strategii pozwalających na rozwiązanie problemu;

28. wzywa UE oraz Chiny do zwiększenia inwestycji w odnawialne źródła energii jako sposób na sprostanie problemowi degradacji środowiska naturalnego oraz zmian klimatycznych, jak również drogę do zapobiegania konfliktom związanym z niedostatkami zasobów takich jak ropa;

Handel, inwestycje i infrastruktura

29. zwraca uwagę, że ogólne zróżnicowanie handlu jest kluczowym czynnikiem dla uzyskania przez wszystkie państwa afrykańskie solidnego wzrostu gospodarczego; podkreśla, że eksportowanie chińskich produktów do Afryki nie powinno szkodzić rozwojowi afrykańskiego przemysłu ani niszczyć konkurencyjności tego przemysłu;

30. wzywa UE oraz Chiny do zaproponowania Afryce możliwości wydostania się z impasu, w jakim się znajduje, jeśli chodzi o produkty podstawowe, oraz zachęcania do jej transformacji jako regionu dostarczającego towar w region przetwarzający towary i rozwijający usługi; w tym kontekście wzywa UE do wspierania wszystkich zaangażowanych stron, w tym państw członkowskich i nowych darczyńców, takich jak Chiny, do zróżnicowania handlu i inwestycji, przekazywania Afryce technologii, wzmocnienia międzynarodowych zasad sprawiedliwego handlu, zwiększenia dostępu do światowych rynków dla afrykańskich produktów, zmniejszenia opłat za towary przetworzone pochodzące z Afryki, promowania rozwoju sektora prywatnego i jego dostępu do finansowania, promowania ułatwień w handlu, wspierania integracji regionalnej w Afryce oraz ułatwienia przekazów pieniężnych od mieszkańców Afryki;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

31. wzywa UE do zwiększenia wpływu gospodarczego na rozwój Afryki poprzez zreformowanie wspólnej polityki rolnej oraz ułatwienie dostępu afrykańskich produktów do rynków UE; wzywa UE oraz Chiny do uwzględniania w większym stopniu w reformach swojej własnej polityki rolnej szans na rozwój afrykańskiego sektora rolnego, ułatwienia importu produktów rolnych z Afryki, a w przypadku eksportu produktów rolnych do zwrócenia szczególnej uwagi, aby nie zagrozić rozwojowi produkcji rolnej w Afryce zapewniającej żywność i miejsca pracy;

32. wzywa UE i Chiny do większego wspierania uczciwego handlu światowego w celu osiągnięcia spójności polityki handlowej i polityki na rzecz rozwoju, wyraźnego zwiększenia udziału wytwórców i pracowników w zyskach ze światowego handlu towarami, rozszerzenia dostępu wytwórców afrykańskich do rynków światowych oraz obniżenia ceł na gotowe produkty importowane z Afryki; apeluje do rządu Chin oraz do Unii Europejskiej o opracowanie strategii eksportu, która nie będzie uniemożliwiać produkcji towarów w Afryce w warunkach zrównoważonych pod względem ekologicznym i społecznym;

33. apeluje do Chin o to, aby przy udzielaniu kredytów uwzględniały doświadczenia, które doprowadziły do kryzysu zadłużenia wielu krajów rozwijających się, a także aby nie powtórzyły wcześniejszych błędów kredytodawców;

34. z zadowoleniem przyjmuje poczyniony przez Chiny krok w kierunku poprawienia przepisów socjalnych oraz praw pracowniczych od dnia 1 stycznia 2008 r. na skutek presji wywieranej przez WTO i międzynarodową opinię publiczną, a także podkreśla, że bardziej wiążące prawa socjalne w Chinach powinny mieć pozytywny wpływ na sposób prowadzenia przez Chiny działalności w Afryce;

35. zwraca uwagę na znaczenie opracowania przez Afrykę jej własnej strategii dotyczącej stosunków z Chinami; zauważa, że taka strategia ma olbrzymie znaczenie dla wzmocnienia dwustronnego charakteru stosunków handlowych między Chinami a Afryką; podkreśla, że strategia musi koncentrować się na większym udziale afrykańskich pracowników w chińskich przedsięwzięciach w Afryce, na większej gotowości Chin do udostępniania technologii oraz na lepszym dostępie do chińskich rynków tradycyjnych afrykańskich towarów eksportowych, jak kawa, kakao i wyroby skórzanе;

36. zaleca Komisji, aby w ramach trwających negocjacji z Chinami w sprawie nowego rozdziału porozumienia o partnerstwie i współpracy poświęconego handlowi domagała się wiążących sformułowań, jeśli chodzi o podstawowe standardy pracy MOP, odpowiedzialność korporacyjną w zakresie ochrony środowiska i warunków socjalnych, przepisy zapobiegające dumpingowi środowiskowemu i socjalnemu, zalecenia MOP dotyczące godnej pracy oraz przestrzeganie wymogów wynikających z międzynarodowych konwencji w sprawie praw człowieka;

37. podkreśla znaczenie angażowania lokalnej siły roboczej przy realizacji inwestycji w infrastrukturę i kompleksy produkcyjne na uczciwych warunkach finansowych; zaleca większe zaangażowanie w kwestię kwalifikacji pracowników w ramach stypendiów i migracji cyrkulacyjnej; zaleca zwiększone włączenie częściowo wysoko wykwalifikowanej diaspory afrykańskiej, jak również przywileju dokonywania przelewu pieniędzy do Afryki przez Afrykanów mieszkających za granicą;

38. rozumie niezwykle konstruktywną rolę, jaką odgrywają technologie informacyjno-komunikacyjne we wspieraniu wzrostu, konkurencyjności i tworzenia miejsc pracy; zaleca Komisji, aby wzajemnie dostosowała istniejące afrykańskie i europejskie programy, kładąc większy nacisk na budowę potencjału technologii informacyjno-komunikacyjnych w odniesieniu do MŚP poprzez partnerstwa publiczno-prywatne, tak aby zagwarantowane zostało powstanie instytucji i polityki sprzyjających inwestycjom, innowacji i transferowi technologii;

39. wzywa UE i Chiny do wspierania UA i NEPAD w przeprowadzaniu ocen oddziaływania oraz w ocenie potencjalnych zagranicznych projektów inwestycyjnych w Afryce koncentrujących się na ubogiej ludności, w szczególności w dziedzinie energii i infrastruktury, oraz rozwoju bardziej przejrzystego systemu udzielania zamówień i wydatków publicznych; podkreśla znaczenie długoterminowego planowania przez kraje afrykańskie publicznych wydatków ze środków uzyskanych dzięki niedawnemu wzrostowi cen podstawowych produktów, eksploracji zasobów energii oraz zagranicznym inwestycjom oraz zaleca Unii Europejskiej i Chinom wspieranie budowy ukierunkowanych w ten sposób zdolności administracyjnych;

40. wzywa UE do zaangażowania się w realizowanie w Afryce przedsięwzięć wspólnie z Chinami w dziedzinie eksploracji i transportu zasobów energetycznych oraz infrastruktury energetycznej w celu opracowania wraz z UA oraz NEPAD wspólnego zestawu norm w zakresie zaangażowania i inwestycji;

41. wzywa UE i Chiny do inwestowania w szkolenia i edukację w Afryce, ponieważ wykwalifikowani pracownicy są podstawą bardziej niezależnego rozwoju;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

42. wzywa UE do wyjścia poza obecne forum biznesowe UE-Afryka oraz do opracowania spójnego planu działań w celu pobudzania oraz zróżnicowania inwestycji europejskich w Afryce;

43. uważa, że europejskie inwestycje gospodarcze w Afryce znajdują się w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej ze względu na otwarte lub ukryte subsydiowanie chińskich projektów i ofert rządu chińskiego (lub w pełni państwowych przedsiębiorstw), na wyższe koszty spowodowane normami społecznymi i gospodarczymi, których nie przestrzegają konkurenci z Chin, oraz na wiązaną pomoc Chin, która uniemożliwia europejskim przedsiębiorstwom udział w projektach finansowanych z pomocy Chin, oraz na ograniczony dostęp przedsiębiorstw europejskich do instrumentów finansowania i ochrony przed ryzykiem inwestycyjnym;

Środowisko

44. odnotowuje wpływ obecności Chin w Afryce na środowisko naturalne; wzywa Chiny do odpowiedzialnego zarządzania środowiskiem naturalnym, zarówno w Chinach, jak i w Afryce;

45. wzywa UE do zachęcania chińskich agencji kredytów eksportowych, w tym Exim Bank, do przeprowadzania regularnych ocen oddziaływania na środowisko projektów infrastrukturalnych w Afryce, takich jak tamy, drogi i kopalnie;

46. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji zmierzającą do wprowadzenia światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym z krajami najmniej rozwiniętymi i rozwijającymi się małymi krajami wyspiarskimi, w szczególności wzmocnienie współpracy w zakresie dostosowania do zmian klimatu; wzywa UE do zaproszenia Chin do uczestniczenia w kluczowych obszarach sojuszniczego planu pracy, takich jak prowadzenie dialogu na temat ograniczenia zagrożenia katastrofami oraz rozwoju w dziedzinie przystosowywania do zmian klimatycznych, które stanowią najważniejsze obszary współpracy, zważywszy na pozycję Chin jako głównego darczyńcy oraz inwestora w Afryce, inwestującego często w projekty infrastrukturalne realizowane na dużą skalę, i które są często wysoce podatne na skutki zmian klimatycznych;

47. wzywa do zwiększenia środków finansowych przeznaczanych na dostosowanie do zmian klimatycznych, zgodnie z systemem, w którym obowiązek wniesienia wkładu zależy zarówno od wcześniejszego poziomu emisji, jak i możliwości ekonomicznych, a także w którym fundusze nie pochodzą z istniejących środków przeznaczonych na pomoc; w tym kontekście nalega, by UE poparła wzmocnione, skoordynowane i dopełniające się międzynarodowe działania w zakresie dostarczania środków finansowych oraz inwestowania w celu wsparcia łagodzących i dostosowawczych działań podejmowanych w Afryce, a mianowicie w postaci poprawionego dostępu do odpowiednich, przewidywalnych i trwałych środków finansowych, finansowego oraz technicznego wsparcia dla budowania zdolności w ocenie kosztów adaptacji, aby pomóc określić potrzeby finansowe, a także dostarczenia nowych i dodatkowych źródeł, w tym finansowania oficjalnego i koncesyjnego; nalega, by wszelkie finansowanie było dostępne przy minimalnym obciążeniu biurokratycznym; żąda, by wprowadzono skuteczne monitorowanie rezultatów;

48. wzywa UE do udziału w wielostronnych rozmowach z państwami członkowskimi UA oraz Chinami, a także społeczeństwem obywatelskim, na temat światowych zagrożeń związanych z degradacją środowiska naturalnego i zmianami klimatycznymi, oraz do przyspieszenia realizacji zobowiązań wynikających z planu działania z Bali, podpisanego podczas 13 posiedzenia konferencji stron (COP-13) na Bali w dniu 15 grudnia 2007 r. w związku z ramami na okres po roku 2012;

49. wzywa UE do objęcia przewodnictwa w łagodzeniu skutków zmian klimatycznych poprzez rozpoczęcie „intensywnego programu” dostarczającego wsparcie finansowe na dużą skalę — oprócz istniejących już linii budżetowych przeznaczonych na pomoc — dla rozwoju oraz rozprzestrzeniania zarówno we wschodzących gospodarkach, jaki i krajach rozwijających się technologii opierających się na zielonej energii, uznaje jednak ich zróżnicowane potrzeby; w szczególności wzywa UE do dostarczenia finansów w celu umożliwienia transferu do krajów afrykańskich tanich technologii opartych na zielonej energii; uznając, że zwiększone finansowanie transferu technologii stanowi kluczowy krok na drodze do osiągnięcia do roku 2009 porozumienia w sprawie całłościowych ram obejmujących zmiany klimatyczne na okres po roku 2012;

50. nalega, by UE i Chiny, zgodnie z postanowieniami planu działań z Bali, zagwarantowały, że projekty prowadzone w Afryce, zwłaszcza wydobywanie surowców energetycznych, będą zrównoważone pod względem ekologicznym oraz zgodne z planem działań z Bali;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

51. uznaje, że handel i konsumpcja państw zachodnich przyczyniają się do zwiększonego zapotrzebowania Chin na afrykańskie zasoby naturalne, a także do zwiększonej emisji CO₂ w krajach rozwijających się, co jest wynikiem „outsourcingu” przemysłu powodującego zanieczyszczenie środowiska; wzywa UE do podjęcia kwestii sprawiedliwości w odniesieniu do handlu i klimatu jako część agendy trójstronnej współpracy z Chinami i Afryką; wzywa również UE do wzmocnienia środków mających na celu propagowanie konsumpcji odpowiedzialnej pod względem społecznym i ekologicznym (w tym takiego etykietowania produktów, które ukazuje wpływ produktu na środowisko przez cały cykl jego życia, od momentu wydobycia zasobów naturalnych po produkcję i transport);

52. nalega, by UE popierała większą współpracę międzynarodową, w szczególności z Chinami, celem wsparcia pilnej realizacji działań dostosowawczych, a mianowicie poprzez ocenę stopnia narażenia, nadawanie priorytetowości działaniom, oceny potrzeb finansowych, budowanie zdolności oraz strategie reagowania, integrację działań dostosowawczych z planowaniem sektorowym i krajowym, konkretne projekty i programy, środki służące motywowaniu do wdrażania działań dostosowawczych, oraz inne sposoby na umożliwienie rozwoju niezależnego od warunków klimatycznych, z uwzględnieniem pilnych i natychmiastowych potrzeb rozwojowych krajów narażonych na szkodliwy wpływ zmian klimatycznych, jak państwa afrykańskie, które są w szczególnym stopniu dotknięte suszami, pustynnieniem oraz powodzią;

53. wzywa UE do zintensyfikowania dialogu z Afryką i Chinami oraz do opracowania wspólnych strategii w celu rozwiązania globalnych problemów ekologicznych takich jak wylesianie, pustynnienie oraz rozdrobnienie, zmniejszanie bądź zanik różnorodności biologicznej oraz żyzności gleb, a także zanieczyszczenie wody i powietrza; wzywa UE do promowania wydajności energii, zielonych technologii, zarządzania ryzykiem oraz zdolności wczesnego ostrzegania, jak również odpowiedzialnego uprzemysławiania i odpowiedzialnej konsumpcji;

Dobre rządy i prawa człowieka

54. wzywa władze chińskie do przestrzegania zasad demokracji, dobrych rządów oraz praw człowieka w stosunkach z Afryką;

55. wzywa UE podejmowania działań zgodnych z jej wartościami, zasadami oraz zobowiązaniami wynikającymi z umowy z Kotonu w stosunkach z afrykańskimi rządami, które blokują drogę do demokracji lub ją wypaczają oraz łamią prawa człowieka, poprzez uniemożliwienie im kontrolowania pomocy, nieudzielanie wsparcia budżetowego i nieinwestowanie w nich; wzywa UE do zagwarantowania w takich przypadkach, że pomoc humanitarna oraz wsparcie innego rodzaju udzielane jest z pomocą lokalnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz pomaga w budowie potencjału takich organizacji; wzywa UE do nakłonienia innych głównych darczyńców, takich jak Chiny, związanych międzynarodowymi konwencjami praw człowieka ONZ, umowami i instrumentami, do działań zgodnych z wymienionym w nich zasadami;

56. podkreśla, że pomimo znaczenia zasad takich jak prawo do suwerenności, własności oraz zawierania sojuszy, chińskie „bezwarunkowe” inwestycje w krajach Afryki, w których panują reżimy oparte na ucisku, przyczyniają się do dalszego łamania praw człowieka oraz do jeszcze większego opóźnienia postępu w demokratyzacji i utrudniają uznanie dobrych rządów obejmujących rządy prawa oraz kontrolowanie działań korupcyjnych; w tym kontekście podkreśla znaczenie zwiększenia wsparcia UE dla rządów, instytucji i podmiotów społeczeństwa obywatelskiego promujących dobre rządy, praworządność i poszanowanie praw człowieka w Afryce, czyli parlamentów krajowych, systemów wielopartyjnych, organizacji praw człowieka i organizacji na rzecz rozwoju, wolnych mediów oraz organów przeciwdziałania korupcji;

57. zwraca się do UE do wezwania wszystkich krajów-darczyńców i krajów przyjmujących do przestrzegania wytycznych i norm przejrzystości ustalonych przez międzynarodowe instytucje finansowe; wzywa UE, aby nakłoniły władze Chin do zachęcania banków krajowych do przyjęcia „zasad równikowych” w odniesieniu do norm społecznych i ochrony środowiska;

58. wzywa UE do zachęcania Chin do dobrowolnego przyjęcia postanowień konwencji OECD o zwalczaniu przekupstwa oraz do zagwarantowania jej wdrożenia nie tylko w Chinach, lecz również w odniesieniu do ich stosunków z krajami Afryki;

59. wzywa UE do zachęcania państw członkowskich i Chin do udziału w bieżących światowych inicjatywach zmierzających do ułatwienia odzyskiwania mienia na mocy rozdziału V Konwencji ONZ przeciwko korupcji, w tym we wspólnej inicjatywie na rzecz odzyskiwania skradzionego mienia (StAR) podjętej niedawno przez Bank Światowy oraz Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przemocności (UNODC);

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

60. wzywa UE do zachęcania Chin do ratyfikowania konwencji MOP, których jeszcze nie przyjęły, oraz do zagwarantowania wykonania tych konwencji w krajach rozwijających się, w których obecne są chińskie inwestycje i firmy i w których obecni są chińscy eksperci i pracownicy, mianowicie w Afryce;

61. wzywa UE do zachęcania do opracowywania międzynarodowych i prawnie wiążących kodeksów postępowania w sprawie dobrych rządów, bezpiecznych i równych warunków pracy, społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, praktyk na rzecz ochrony środowiska, a także do wspierania odpowiedzialności przedsiębiorstw;

Pokój i bezpieczeństwo

62. wzywa UE do uznania Kodeksu postępowania w sprawie wywozu broni za instrument prawnie wiążący;

63. wzywa UE, by zachęcała Chiny do zwiększenia przejrzystości krajowego systemu kontroli wywozu broni poprzez zapewnienie wysyłania pełnych sprawozdań z wywozu broni do rejestru wywozu broni konwencjonalnej ONZ oraz poprzez unowocześnienie zasad wywozu broni w celu zablokowania przekazywania jej krajom lub regionom, zwłaszcza afrykańskim, w których regularnie łamane są prawa człowieka i międzynarodowe prawo humanitarne;

64. wzywa UE do utrzymania embarga na sprzedaż broni Chinom, dopóki Chiny nie zaprzestaną wywozu broni dla oddziałów i grup zbrojnych w krajach — w wielu przypadkach afrykańskich — które podsycają i podtrzymują konflikty i dopuszczają się rażącego naruszania praw człowieka;

65. wzywa UE i Chiny do zawieszenia handlu bronią z rządami odpowiedzialnymi za naruszanie praw człowieka, zaangażowanymi w konflikty lub stojącymi u progu wojny, takimi jak rządy Kenii, Zimbabwe, Sudanu, Czadu, Demokratycznej Republiki Konga, Etiopii, Erytrei i Somalii; wzywa UE i Chiny do zaprzestania i zakazania przepływu broni do uzbrojonych podmiotów o charakterze niepaństwowym, które zagrażają prawom człowieka, stabilności politycznej oraz zrównoważonemu rozwojowi na kontynencie afrykańskim, a także zapobiegania takim przepływom broni;

66. wzywa UE do dalszych działań na rzecz wynegocjowania na szczeblu ONZ prawnie wiążącego międzynarodowego traktatu w sprawie handlu wszelkimi rodzajami broni konwencjonalnej;

67. wzywa UE i Chiny do wspierania prowadzonych przez Afrykę inicjatyw takich jak siły szybkiego reagowania i wykorzystanie organizacji regionalnych jako filarów bezpieczeństwa;

68. wzywa UE, by zachęcała Chiny do dalszego zwiększania ich udziału w misjach pokojowych ONZ i UA w Afryce i do rozszerzenia tego udziału również poprzez wysyłanie oddziałów bojowych tam, gdzie to niezbędne, zgodnie z mandatami ONZ;

69. wzywa UE do zaangażowania Chin w opracowywanie wspólnych strategii na rzecz bezpieczeństwa osób, zwłaszcza w obszarze konwencjonalnego rozbrojenia, rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji (DDR), monitorowania przepływu broni, rozbrajania min i reformy struktur bezpieczeństwa (SSR); wzywa do zaangażowania w nietradycyjne aspekty bezpieczeństwa takie jak zapobieganie klęskom żywiołowym, uchodźstwo spowodowane względami klimatycznymi i ekonomicznymi, wysiedlanie i migracja, narkotyki oraz choroby zakaźne;

*

* *

70. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich, rządowi Chińskiej Republiki Ludowej i Ogólnochińskiemu Zgromadzeniu Przedstawicieli Ludowych, Unii Afrykańskiej, NEPAD, Parlamentowi Panafrkańskiemu i FOACAC.